

JANA TALÁKOVÁ

Jana je studentkou dálkového studia, toho času ve čtvrtém ročníku. Od ostatních studentů se liší především tím, že už má rodinu - vychovává chlapečka, který mámu občas do školy doprovodí. Ve škole se skoro pořád usmívá a je docela upovídaná. Odpovědět na pár otázek pro ni proto nebyl problém 😊

Jano, kdy jste se rozhodla dodělat si střední školu s maturitou?

Střední školu jsem toužila dokončit od chvíle, kdy jsem musela v sedmnácti přerušit studium na hotelové škole. Byla jsem si jistá, že školu jednou dokončím.

Co všechno jste před studiem zvažovala?

V podstatě nic, jako maminka velmi hodného miminka jsem měla najednou spoustu času, tak jsem ho chtěla efektivně využít.

Byly nějaké větší překážky?

Jediná překážka byla obava, že po tolika letech pro mě nebude snadné vrátit se do školy. Navazovala jsem ve druhém ročníku, takže jsem na začátku musela dost oprašovat vědomosti.

Co na to partner a rodiče?

Partner si myslel, že je to jen můj vrtoch, který mě brzy přejde. Když ale po půl roce viděl mé zapálení pro studium, pochopil, že to vrtoch není. Rodina mě podpořila prakticky okamžitě. Bylo potřeba zajistit hlídání, takže prarodiče

mají příležitost být s vnukem, někdy zaskočí některá ze sester. Všichni mi drží palce.

Jak se Vám daří skloubit školu s rodinou? Jak se učíte?

Někdy to jde těžko, hlavně když je teplo. Trávím se synem hodně času venku, hodně sportujeme, užívám si ho na maximum, tak někdy opravdu unavená v 10 večer usedám k počítači nebo to pak honím na poslední chvíli. Učím se týden před plánovaným příjezdem do školy, většinou v nočních hodinách.

Jaký máte vztah s vyučujícími?

Výborný, všichni mi maximálně vycházejí vstříc. Když mám s něčím problém, vždy si chvílku udělají, aby mi problém osvětlili. Stejně tak s úkoly, když nestihnou do termínu, dají mi ještě čas.

Co ve svém životě považujete za největší úspěch?

Mám úžasného zdravého syna, fungující rodinu, viděla jsem svět snad ze všech stran, jsem zdravá a nikdy jsem nezkusila žádnou drogu...mimo cigaret.

Jak vycházíte se svými spolužáky?

I když je mezi námi zhruba 13 let rozdíl, myslím, že spolužáci mě berou jako stejně starou. Já se tak ve škole i cítím. Je to úžasný „return“, možnost, jak se na chvíli vrátit do puberty, občas jim i poradit, dát na věci náhled staršího. Už několikrát se mi stalo, že na radu rodičů nedali, na mou ano nebo alespoň připustili, že rodič může taky mít pravdu. Tohle bych nikdy jinak zažít nemohla. Když jsem ve škole, cítím se jako skutečný student.

„škola mi vyšla maximálně vstříc, není čeho se obávat“

Co vaši vrstevníci, bavíte se s nimi někdy o škole?

Samozřejmě, že se chlubím úspěchy, a taky vztekám, když mi něco nejde. Nepřeháním to ale, mí přátelé mají většinou jiné starosti, proto se zmíním, ale nijak školu nerozvádím.

Co byste vzkázala mladým maminkám, které zvažují, že by si, stejně jako Vy, doplnily vzdělání a maturitu?

Jen do toho. Když se chce, všechno jde. Škola mi vyšla maximálně vstříc, není čeho se obávat. Dokonce, když nevyšlo hlídání (což je asi největší problém maminek), byla jsem na test nebo zkoušení s malým ve škole.

